

ÎNCHEIERE

15 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursurilor, declarate de către Inspectoratul General al Poliției și Lilian Pîntea,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lilian Pîntea împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne, intervenientului accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la recalcularea pensiei și achitarea compensației bănești,

împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției, s-a admis apelul declarat de Lilian Pîntea, s-a casat parțial hotărârea din 09 ianuarie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 14 iulie 2016 Lilian Pîntea a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne, intervenientului accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale (în continuare CNAS) cu privire la includerea în salariu pentru calcularea pensiei a adaosului la salariu pentru îndeplinirea misiunilor speciale, în perioada anilor 2014 – 2016, compensației bănești în mărime de 3 salarii lunare, pentru concediile anuale obligatorii, care nu i s-au acordat, indemnizației lunare în mărime de 30 % la salariu lunar, începând cu 22 martie 2012; recalcularea pensiei, cu majorarea acesteia; achitarea compensației bănești pentru echipamentul care nu a fost oferit și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 4-6, 141-143, vol.I)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că a activat în serviciul organelor afacerilor interne, în calitate de colonel de poliție, Șef Direcție nr. 2, combaterea crimei organizate a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, o perioadă de 22 ani și 6 luni. La 04 martie 2016 a fost concediat prin ordinul Inspectoratului General al Poliției al MAI cu numirea pensiei.

Reclamantul a menționat că în salariul său, din care se calculează pensia, nu au fost incluse toate sumele prevăzute de lege.

A invocat, că în perioada cuprinsă între anii 2014 - 2016 a fost atras la îndeplinirea misiunilor speciale, la exercitarea cărora a activat supra normelor de

timp stabilite, care potrivit legislației urmau să fie achitate cu aplicarea coeficienților, nu i s-au acordat concediile anuale obligatorii, motiv pentru care urmează să-i fie achitată o compensație bănească în cuantum de 3 salarii lunare, sumă care urmează să fie inclusă și la calcularea pensiei.

Lilian Pîntea a mai menționat că urmează să-i fie achitată și indemnizația lunară, prevăzută de art. 17 al Legii nr. 50 din 22 martie 2012 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, în mărime de 30% la salariul lunar, începând cu data de 22 martie 2012, sume care conform legislației în vigoare se includ în salariul pentru calcularea pensiei. Totodată nu i s-a achitat indemnizația pentru utilizarea echipamentului personal în interes de serviciu.

Reclamantul a mai indicat că a fost antrenat și a prestat muncă suplimentară în baza dispozițiilor Inspectoratului General al Poliției, însă nu a fost remunerat pentru munca prestată, conform prevederilor legale.

Prin hotărârea din 09 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către Lilian Pîntea, s-a obligat Inspectoratul General al Poliției să includă în calculul pensiei și să recalculeze pensia lui Lilian Pîntea ținând cont de adaosul la salariu, care urma a-i fi achitat acestuia în ultimul an de serviciu. În rest, celelalte pretenții s-au respins, ca neîntemeiate. (f.d.162, 170-179, vol.I)

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, s-a admis apelul declarat de Lilian Pîntea, s-a casat parțial hotărârea din 09 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii cerinței cu privire la calcularea și achitarea adaosului la salariu pentru orele suplimentare, în perioada 15 februarie 2014 – 24 ianuarie 2016 și în această parte s-a adoptat o hotărâre nouă prin care s-a obligat Inspectoratul General al Poliției să calculeze și să achite lui Lilian Pîntea adaosul la salariu pentru orele suplimentare, în perioada 15 februarie 2014 – 24 ianuarie 2016. În rest, hotărârea din 09 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a menținut. (f.d.236, 237-245, vol.II)

La 12 iunie 2018 Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiuni cu privire la încasarea compensației bănești. (f.d. 1-4, vol.II)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat, că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material. Instanța de apel neîntemeiat a conchis că Inspectoratul General al Poliției este obligat să calculeze și să-i achite Lilianei Pîntea adaosul la salariu pentru ore suplimentare, deoarece achitarea pentru munca suplimentară nu îmbracă o formă permanentă, iar salariul se formează din plățile acordate permanent.

La 26 iunie 2018 Lilian Pîntea a declarat recurs împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând modificarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a solicitării de încasare a indemnizației pentru concediul nefolosit pentru anii 1998-2003 și obligarea Inspectoratului General al Poliției să calculeze și să achite compensația prevăzută de art. 17 al Legii nr.50 din 22 martie 2012 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate. (f.d. 5-6, vol.II)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat, că instanța de apel neîntemeiat a respins cerința sa de a fi calculată și achitată indemnizația prevăzută de

art.17 al Legii nr.50 din 22 martie 2012 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate. Ori, în acest sens instanța a menționat doar că dispoziția art.17 al Legii nu descrie modul în care acest supliment va fi stabilit. Totodată consideră ca neîntemeiat și-a respins pretenția de încasare a îndemnizației pentru concediile nefolosite în anii 1998-2003.

La 23 iulie 2018 Ministerului Afacerilor Interne a depus referință, solicitând ca cererea de recurs declarată de Lilian Pîntea, să fie respinsă ca fiind inadmisibilă. (f.d. 11-14, vol.II)

La 10 august 2018 Inspectoratul General al Poliției a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de Lilian Pîntea, menținerea deciziei din 22 martie 2018 în partea respingerii cererii de apel depuse de Lilian Pîntea, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingerea acțiunii lui Lilian Pîntea împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la încasarea compensației bănești. (f.d. 18-19, vol.II)

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 22 martie 2018, expediată participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal la data de 17 aprilie 2018, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește. (f.d.246, vol.I)

În aceste circumstanțe recursurile, declarate la 12 iunie 2018 și 26 iunie 2018, se consideră depuse în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursurile declarat de către Inspectoratul General al Poliției și Lilian Pîntea sunt inadmisibile din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Inspectoratul General al Poliției și Lilian Pîntea indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursurile declarate de către Inspectoratul General al Poliției și Lilian Pîntea asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenți și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Inspectoratul General al Poliției și Lilian Pîntea inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile, declarate de către Inspectoratul General al Poliției și Lilian Pîntea, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas